

عنوان مقاله:

گفتگومندی و چندصدایی در شعر امیری فیروزکوهی (با تکیه بر آرای باختین)

محل انتشار:

همایش ملی ادبیات معاصر ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

شهریار همتی - دانشیار گروه زبان و ادبیات عرب، دانشگاه رازی

روژین نادری - دانشاموخته دکتری زبان و ادبیات عرب، دانشگاه رازی.

خلاصه مقاله:

بنابر نظریه منطق گفتگوی باختین، گفتگومندی در ذات یک اثر هنری نهفته است و از این نظر، هر اثر هنری که در بستری اجتماعی شکل میگیرد از این خصیصه بهره‌مند است. این نظریه برای خوانش متونی که پدیدآورندگان با جزمیت و تک صدایی مخالف و در صدد ایجاد فضای گفتگویی با مخاطبان خویش هستند، بیشترین کاربرد را دارد. در این میان شاعران نیز برای ایجاد چنین فضایی در اشعار خود از تمهیدات و شگردهای مربوط به منطق گفتگویی؛ از جمله دیگرصدایی، گفتار دوسویه، بینامتنیت، گزاره های خطابی و کرونوتوپ (گزاره های مکانی و زمانی) بهره برده‌اند. امیری فیروزکوهی شاعر برجسته معاصر از جمله شاعرانی است که با ابزارهای نامبرده چنین فضایی را در شعر خود خلق کرده است. لذا در این مقاله با روش توصیفی-تحلیلی و با تکیه بر نظریه منطق گفتگوی باختین اشعار امیری فیروزکوهی مورد بررسی قرار گرفت و دستاورد پژوهش اینگونه شد که تلمیح و تضمین بهترین زمینه ایجاد گفتار دوسویه در شعر فیروزکوهی است. بنمایه خطابه‌های شاعر پند و اندرز با نگاهی جهانشمول و عام است و کرونوتوپ، پدیده ها و وقایع روزمره و تکنولوژی و صنعت عصر شاعر است.

کلمات کلیدی:

امیری فیروزکوهی، باختین، منطق گفتگو، چند صدایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/880803>

